

PRAVÉ A ĽAVÉ KRÍDLO DUCHA SVÄTÉHO

Rodinná katechézka 130-2020 (703)

www.inky.sk

týždeň po 6. 4. 2020

... alebo o tom, že ak je jedno z krídel zlomené, ťažko budeme lietať s Duchom!

BOŽIE SLOVO:

(Sk 18,24-28)

Čítanie zo Skutkov apoštolov: *Do Efezu prišiel istý Žid menom Apollo, rodom Alexandrijčan, muž výrečný a zbehlý v Písmach. ²⁵ Bol poučený o Pánovej ceste a so zápalom ducha hovoril a správne učil o Ježišovi, hoci poznal iba Jánov krst. ²⁶ Začal teda smelo vystupovať v synagóge. Keď ho počuli Priscilla a Akvila, vzali ho k sebe a dôkladnejšie mu vysvetlili Božiu cestu. ²⁷ A keď chcel odísť do Achájska, bratia ho povzbudzovali a napísali učeníkom, aby ho prijali. Keď ta prišiel, veľmi pomohol tým, čo z milosti uverili. ²⁸ Lebo rázne usviedčal Židov a verejne dokazoval z Písem, že Ježiš je Mesiaš. Počuli sme Božie slovo!*

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 367, 373, 462, 620)

Tak ako, milí priatelia? Darí sa Vám byť Marťanmi, Marťanmi Božími, plnými Ducha, žiariacimi vo svete, ktorý tak náhle okolo nás potemnel, ako svetlá na oblohe, ako svetlo sveta, mesto postavené na návrší, ste pre svet soľou zeme? Darilo sa Vám dokonca aj v našom akobyskautskom programe na druhej strane? tabuľka sa utešene zaplňa? Dúfam, že hej! A ak nie, potom nám možno pomôže aj táto katechézka – nebudeme v nej hovoriť o niečom prevratne novom, ale to neznamená, že si to nemusíme znova a znova pripomínať a že týmto opakovaním my sami nerastieme v lepšom porozumení a pochopení toho, čo počúvame.

Stále sme v „karanténnom režime“ – prerušili sme seriál o Desatore Božích prikázaní, pretože nemôžeme tieto katechézky doručovať tým, ktorí nemajú prístup na internet. Namiesto toho sa venujeme veciam, ktoré práve teraz potrebujeme možno o niečo viac.

Jeden môj priateľ, bohoslovec východného katolíckeho obradu, sa rozhodol písať diplomovú prácu na tému malých farských spoločenstiev, konkrétne farských evanjelizačných buniek. Veľmi ho zaujímalo, či aj v tej časti Katolíckej Cirkvi, ktorá žije podľa východného obradu, u gréckokatolíkov, niekde podobná štruktúra existuje a aké s ňou majú skúsenosti. Napísal teda do Ríma ohľadom tejto veci a keď mu prišla odpoveď, poslal mi okrem materiálov (ktoré mu prišli) aj toto zhrnutie odpovede, ktorú dostal: „Odpísal mi Don Paul Fenech (teraz je prezidentom namiesto PiGiho, lebo je slabý)“ – don PiGi, celým meno Piergiorgio Perini, je zakladateľom a z poverenia sv. Otca aj riaditeľom celej sústavy farských evanjelizačných buniek v Katolíckej Cirkvi po celom svete. A pokračoval: „Také hlavné, čo mi odpísal, znie: *„Stačí pochopiť, že novota Systému spočíva v znovuobjavení toho, čo voláme „druhé krídlo“ kresťanskej komunity, čo sme za posledné storočia stratili, a síce stretávanie sa po domoch, ktoré spomína sv. Lukáš v Skutkoch Apoštolov 2,46, keď sa veriaci prvotnej cirkvi týždenne stretávali v chráme a po domoch. Tak sa vitalita farnosti stáva vzájomnou.: farnosť (cez vysluhovanie sviatosti, nedelňú liturgiu podľa vlastného obradu a cez vyučovanie farára v duchu vlastnej spirituality, no vždycky orientované na evanjelizáciu) dáva život bunkám a zasa bunky (prostredníctvom týždenných stretnutí po domoch, cez modlitebné stretnutia, vzájomné zdieľanie sa, počúvanie Božieho slova a prosby) dávajú farskej komunite život, ktorý mení eucharistické slávenia, nezávisle od obradu.“*“

Poznáte film s nezabudnuteľnou dvojicou Bud Spencer a Terence Hill *Pravá a ľavá ruka diabla*? No tak presne tento názov sa mi pri čítaní týchto riadkov vynoril v mysli v podobe, akú má v nadpise tejto katechézky: *Pravé a ľavé krídlo Ducha Svätého*.

Farnosť je rodina. A v tomto smere je rovnaká alebo aspoň veľmi podobná každej normálnej zdravej rodine, aj tej Vašej. *Zdravá rodina sa tiež vznáša na dvoch krídlach: život (zahŕňajúci aj prácu a povinnosti) a slávenie (zahŕňajúce aj výlety a rekreáciu). Práca a zábava. Život a slávenie. Dve krídla, dve strany jednej mince. Čo by sa stalo, ak by rodina prestala sláviť? Žiadne narodeniny, žiadne meniny, žiadne nedelňý obed, žiadne výlety, grilovačky, dovolenky, nič... No, stal by sa z nej smutný a pochmúrny zajatecký tábor, miesto otrockej driny. Každý jej člen by len čakal na to, kedy z nej utiecť preč. Ale čo keby to bolo naopak, čo keby sa z nej vytratil spoločný život, spoločná práca? Stretali by sa iba na narodeniny a na nedelňý obed a iba by spoločne flámovali a zabávali sa? No, potom by všetko spustlo. Dom by spustol, vzťahy by sa rozpadli, život by vyprchal, oslavy by sa zunovali a časom by táto rodina tiež zahynula.*

V Cirkvi je to rovnako. Je tu *pravé krídlo Ducha* a tým je spoločný život a spoločná práca. Tie sa odohrávajú v spoločenstve, v malých bunkách a stretkách, kde sa farníci a ich rodiny spájajú, aby sa spoločne modlili, študovali, trénovali Boží život, slúžili si navzájom, ale aj smerom k farnosti, aby budovali, udržiavali a následne rozvíjali a zveľaďovali svoju farnosť, ako nám to prikazuje nakoniec aj cirkevné právo. A ešte viac, smerujú von, v apoštolskej činnosti, aby zúrodnili a skultivovali aj *divoké hvozdy a úhorom ležiacu pôdu* sveta naokolo, ešte nedotknutú Evanjeliom a neskropeňú Duchom. A potom je tu *ľavé krídlo Ducha* – a tým je liturgia, sviatosti, pobožnosti, slávenia, púte, odpusty, ale aj akcie ako farský guláš, vianočná kapustnica, charitatívne trhy a podobne.

Ak zanikne *pravé krídlo* – čo sa stane? No, to, čo aj s normálnym domom: farnosť schátra a postupne sa rozpadne. Zanikne. Biskup jedného dňa už len nevymenuje ďalšieho farára pričlenení ju ako filiálku k nejakej inej vzdialenej farnosti. Stalo sa aj v našej farnosti, že? Poznáme to.

A ak zanikne *ľavé krídlo*? No, potom sa Cirkev a farnosť zmenia na poskytovateľa charitatívnych

a sociálnych služieb, na klub alebo niečo podobné – ale ako farnosť takisto zahynie. Takto to dnes vidíme na Západe, možno v Nemecku, kde sa Cirkev práve na takúto akúsi sociálnu organizáciu stále viac mení.

Cirkev s jedným krídlom je jednoducho ako vták, ktorý má jedno krídlo zlomené. Kráka a poskakuje, ale už nelieta. Jedno ktoré krídlo to je, k lietanu potrebujeme obe krídla. Bodka. Alebo ich budeme mať, alebo zahynieme. Inak to nejde. Ak nie sme slepí, dôkazy toho, že to inak nejde, vidíme aj sami, na vlastné oči, okolo seba, vo vlastnej farnosti, vo vlastnej Cirkvi na Slovensku.

UVAŽUJEME:

Ostaňme chvíľu pri tom obraze domu, pretože tak to hovorí Písmo: „*Vy ste Božia roľa a Božia stavba.*“ (1 Kor 3,9) No, ako vyzerá stavba našej farnosti? Štatisticky vzaté, 95% jej „živých kameňov“, farníkov, z nej už vypadlo. *Skúsťe si predstaviť, Váš dom, ako z neho práve vypadlo (alebo ukradli a odniesli) 95% tehál! Ako vyzerá? Deravo, že? Vlastne už ani ako dom nevyzerá. A zvyšných 5%? No, väčšina chodí len na „nedelňý obed“, čiže nedelňú omšu. Z toho polovica sa naň aj tak už len pozerá, samotný Chlieb Života ich už ani neláka. A to je všetko. Zopár sa ešte občas zide, v malom kruhu, povedzme 1% z celého stavu farnosti, ale zväčša tiež samo pre seba. Farnosť chátra. Okolie – obec, náš *oikos* – je zarastené, zaburinené, vzrastá v ňom všelijaká aj jedovatá zelina, pretože sme ho už vzdali, nestaráme sa oň. Ale – a teraz mi prepáčte, lebo budem hnusne uštipačný! – ale sme presvedčení, že keď raz prideme pred Pána, pozrie sa na naše skutky, na naše dielo a plný nadšenia nám povie: „*Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána!*“ (Mt 25,21) No, fakt si to myslíte?*

ÚLOHA:

Raz karanténa skončí. Využite svoj čas na to, aby ste si premysleli: Ako by sme mohli to *pravé krídlo Ducha* uzdraviť? Ako sa na tom budem podieľať ja, moja rodina? Ako sa začleníme? Čo urobíme?